

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **městys Cerhenice**, se sídlem Školská 444, Cerhenice, zastoupen Mgr. Ivetou Zetochovou, advokátkou se sídlem Vánoša 3180, Kladno, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 17. 1. 2024, č. j. MMR-1506/2024-26, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2025, č. j. 8 A 15/2024 - 95,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V projednávané věci se Nejvyšší správní soud zabýval přiměřeností nevyplacení části dotace a tomu odpovídající finanční opravy podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

[2] Žalovaný přiznal v roce 2022 žalobci dotaci z integrovaného regionálního operačního programu na projekt s názvem „Pořízení automobilu pro pečovatelskou službu Cerhenice“.

[3] Na základě administrativního ověření žádosti o platbu následně žalovaný rozhodl opatřením ze dne 12. 7. 2023 o nevyplacení části dotace – finanční opravě. Zjistil, že žalobce

porušil přílohu č. 3 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce – Metodický pokyn pro oblast zadávání zakázek pro programové období 2014–2020. Finanční oprava činila 10 % z částky poskytnuté podpory, tedy 96 750,68 Kč. Pochybení spočívalo v nejasně (rozporně) stanoveném požadavku na délku záruky vozidla. Návrh kupní smlouvy totiž obsahoval informaci o záruce v délce 24 měsíců, zatímco v technické specifikaci byl uveden minimální požadavek na záruku vozidla v rozsahu 7 let/150 000 km. Toto pochybení kvalifikoval žalovaný dle čl. 3 bodu 12 přílohy č. 5 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, která stanovovala finanční opravy při nedodržení určených postupů (dále jen „sazebník finančních oprav“), jako nedostatečné či nepřesné vymezení předmětu veřejné zakázky.

[4] Žalobce podal proti opatření o nevyplacení části dotace námitky, o nichž rozhodl ministr pro místní rozvoj napadeným rozhodnutím, kterým shledal nevyplacení dotace oprávněným a finanční opravu potvrdil.

[5] Napadené rozhodnutí nejdříve městský soud zrušil, jelikož uzavřel, že postupem žalobce nedošlo k porušení zásady transparentnosti (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2024, č. j. 8 A 15/2024 - 70). Tento rozsudek následně zrušil ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud s tím, že žalovaný kvalifikoval pochybení žalobce správně. Úvahy městského soudu o přiměřenosti výše finanční opravy označil za nepřezkoumatelné. Uložil proto městskému soudu, aby přezkoumatelně uvážil o přiměřenosti nevyplacení části dotace ve výši 10 % z poskytnuté částky. Zároveň připomněl, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu se vyjma výjimečných případů považují sazby stanovené v sazebníku finančních oprav za přiměřené (rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2025, č. j. 1 Afs 331/2024 - 34).

[6] Městský soud následně nyní napadeným rozsudkem žalobu zamítl. Neshledal žádné specifické skutkové okolnosti případu, které by svou výjimečností odůvodnily odchýlení se od standardizovaných sazeb stanovených v sazebníku finančních oprav. Nevyplacení dotace ve výši 10 % z poskytnuté částky proto shledal přiměřeným (body 36 až 44 napadeného rozsudku).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Městský soud dle stěžovatele nesprávně a nepřezkoumatelně dospěl k závěru, že jeho pochybení mohlo omezit hospodářskou soutěž. Městský soud totiž pouze mechanicky převzal závěry Nejvyššího správního soudu ze zrušujícího rozsudku, aniž by se vypořádal s argumentací stěžovatele. Ten přitom opakovaně upozorňoval, že záruka v délce 7 let (tedy delší z variant) je dnes běžně poskytovanou zárukou, čemuž odpovídají i nabídky, které obdržely okolní obce v obdobných zakázkách. V tomto rozsahu neměl městský soud dodržet závazný právní názor kasačního soudu, jelikož se nevypořádal s možností podřazení jednání stěžovatele pod jiné položky sazebníku finančních oprav. Zároveň ani blíže neodůvodnil, v čem spočívá potenciál jednání stěžovatele omezit hospodářskou soutěž.

pokračování

Skutečnost, že neobdržel více nabídek, stěžovatel zdůvodňuje globální krizí automobilového průmyslu vyvolanou válkou na Ukrajině.

[9] Současně stěžovatel uvedl, že městský soud měl dle pokynu Nejvyššího správního soudu přezkoumatelně uvážit o přiměřenosti finanční opravy ve výši 10 % z poskytnuté částky. To však neučinil. Pouze konstatoval, že neshledal žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly odchýlení od standardizovaných sazeb. Stěžovatel přitom tyto výjimečné okolnosti spatřuje v tom, že i) jeho pochybení nebylo úmyslné, ii) nemělo a ani nemohlo mít žádný škodlivý následek, a že iii) se zakázka týkala pořízení automobilu pro pečovatelskou službu.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti upozornil, že stěžovatel v zásadě jen opakuje argumenty, které uváděl už ve správním řízení. Městský soud se přezkoumatelně zabýval výší i přiměřeností uložené finanční opravy. Připomněl, že délka záruky se odráží v ceně plnění, a kvalifikace pochybení jakožto nedostatečného vymezení předmětu veřejné zakázky byla tudíž správná. Podle čl. 3 bodu 12 sazebníku finančních oprav za toto pochybení nelze uložit finanční opravu v jiné výši než 10 % a k jejímu uložení stačí pouhý potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

III.a K přípustnosti uplatněných námitek

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Jelikož je věc u kasačního soudu projednávána opakovaně, je stěžovatel omezen v rozsahu uplatnitelných námitek (§ 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); k limitům aplikace tohoto ustanovení srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009 - 165, č. 2365/2011 Sb. NSS, body 24 a 25].

[12] Nepřípustnosti kasační stížnosti či jednotlivých uplatněných námitek nebrání, že předchozí a následnou kasační stížnost podali rozdílní účastníci řízení. Jestliže rozhodnou otázku již Nejvyšší správní soud plně vyřešil k předchozí kasační stížnosti jiného účastníka, mohou ostatní účastníci řízení namítat pouze to, že se krajský (městský) soud neřídil závazným právním názorem (rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2025, č. j. 3 Azs 64/2024 - 30, bod 11; či nález ÚS ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19, bod 23). Smyslem této úpravy je, aby se kasační soud opakovaně nezabýval věcmi, ke kterým již jednou svůj právní názor vyslovil, a to za předpokladu, že se krajský (městský) soud tímto názorem řídil. Ostatně vysloveným právním názorem je v řízení o opakované kasační stížnosti vázán i sám Nejvyšší správní soud, jelikož „o překonání kasačně závazného právního názoru přitom nelze usilovat ani předložením věci rozšířenému senátu“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021 - 50, č. 4321/2022 Sb. NSS, bod 38 a judikatura tam citovaná).

[13] Nejvyšší správní soud již v předchozím řízení dospěl k závěru, že jednání stěžovatele mohlo mít negativní dopad na výsledek zadávacího řízení a že neurčitý požadavek na délku záruky skutečně představuje nepřesné vymezení předmětu zakázky. Žalovaný (respektive ministr) správně podřadil pochybení stěžovatele pod čl. 3 bod 12 sazebníku finančních oprav

(srov. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 331/2024 - 34, bod 19). Veškeré námitky stěžovatele rozporující tento závěr jsou proto nepřipustné.

[14] Na zmíněném nic nemění ani námitka stěžovatele, že městský soud neměl respektovat příkaz Nejvyššího správního soudu, aby přezkoumatelným způsobem učinil závěr o možnosti podřazení jednání stěžovatele pod jiné položky sazebníku. Žádný takový příkaz totiž z rozsudku kasačního soudu neplyne (viz pokyny pro další řízení před městským soudem v rozsudku NSS č. j. 1 Afs 331/2024 - 34, bod 26).

[15] Nejvyšší správní soud přezkoumal rozsudek městského soudu v rozsahu přípustných důvodů uplatněných v kasační stížnosti, včetně důvodů, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.]. Kasační stížnost **není důvodná**.

III.b K přezkoumatelnosti napadeného rozsudku

[16] Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Vlastní přezkum rozsudku městského soudu je možný pouze za předpokladu, že toto rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS; ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 - 58; ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS; či ze dne 21. 3. 2024, č. j. 1 As 81/2023 - 63, bod 27).

[17] Napadený rozsudek tato kritéria splňuje. Městský soud shrnul závěry Nejvyššího správního soudu a odůvodnil, proč žalovaný kvalifikoval pochybení stěžovatele správně a proč mohlo mít toto pochybení vliv na hospodářskou soutěž. Rovněž uzavřel, že neshledal žádné specifické okolnosti, které by odůvodnily odchýlení se od standardizované sazby finanční opravy. Z napadeného rozsudku je tudíž seznatelné, jaké důvody městský soud vedly k zamítnutí žaloby, přičemž všechny nosné námitky stěžovatele soud vypořádal, vždy alespoň implicitně (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, bod 23).

III.c K přiměřenosti finanční opravy

[18] Následně se kasační soud zabýval námitkou nepřiměřenosti uložené finanční opravy. Z judikatury vyplývá, že standardizované sazby uvedené v sazebníku finančních oprav zásadně naplňují požadavek přiměřenosti. Jednotlivé položky sazebníku obsahují značně kazuistický popis pochybení a zaručují tak přiměřenou individualizaci finanční opravy vzhledem ke konkrétnímu jednání příjemce dotace. Samotná existence sazebníku chrání příjemce dotace před svévolí poskytovatele, neboť výrazně omezuje jeho správní uvážení. Příjemcům je nadto sazebník znám již v době podání žádosti o příslušnou dotaci (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 7. 2019, č. j. 2 Afs 192/2018 - 74, bod 36; a ze dne 7. 7. 2023, č. j. 10 Afs 271/2021 - 36, bod 39).

[19] Požadavek přiměřenosti finanční opravy tak bude zpravidla naplněn již tím, že se stanovená částka pohybuje v procentním rozmezí podle rozhodnutí o udělení dotace

pokračování

(srov. rozsudek NSS ze dne 28. 3. 2019, č. j. 4 Afs 421/2018 - 39, bod 21; a ze dne 31. 5. 2024, č. j. 3 Afs 300/2022 - 44, body 15 a 16). Sazebník finančních oprav je přitom součástí daného rozhodnutí. Postupuje-li správní orgán dle sazeb obsažených v sazebníku, a tyto sazby nejsou excesivní či svévolné, ale adekvátní a racionální ve vztahu k vytýkanému jednání, není úkolem správních soudů, aby do tohoto uvážení zasahovaly, nahrazovaly je a samy určovaly, jaká výše sazby je sazbou správnou, aplikovatelnou na konkrétní případ. K zásahu ze strany správních soudů má docházet pouze v případech, kdy je uložená finanční oprava zjevně nepřiměřená, excesivní a svévolná (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 3. 2024, č. j. 6 Afs 4/2023 - 80, bod 40).

[20] Žalovaný uložil finanční opravu ve výši 10 % z poskytnuté dotace. Podle čl. 3 bodu 12 sazebníku jde o jedinou sazbu, kterou lze za dané pochybení uložit. Není tedy sporu o tom, že žalovaný postupoval v souladu s rozhodnutím o udělení dotace, jehož je sazebník finančních oprav součástí.

[21] Úkolem správních soudů je pouze zhodnotit, zda nebyla uložená finanční oprava zjevně nepřiměřená, excesivní nebo svévolná vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Stěžovatel v tomto ohledu odkazuje na skutečnost, že jeho pochybení nebylo úmyslné, že nemělo a ani nemohlo mít žádný škodlivý následek a že se zakázka týkala pořízení automobilu pro pečovatelskou službu. Žádná z těchto okolností však ke zjevné nepřiměřenosti finanční opravy nevede.

[22] Úmysl příjemce dotace při porušení jejích podmínek není pro hodnocení přiměřenosti zásadním kritériem. Krácení dotace není správním trestem ani jinou sankcí v užším slova smyslu. Jejím cílem není potrestat příjemce dotace, nýbrž ochránit veřejné prostředky a zajistit dodržování předem stanovených pravidel (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 192/2018 - 74, bod 35; a č. j. 10 Afs 271/2021 - 36, bod 37). Proto není namístě zkoumat ani otázky typické pro správní trestání, jako je úmysl či nedbalost příjemce dotace (ve vztahu k odvodu za porušení rozpočtové kázně viz rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 Afs 181/2022 - 31, bod 26).

[23] Otázku škodlivých následků pochybení stěžovatele kasační soud vyřešil již ve svém předchozím rozhodnutí v této věci. Dospěl k závěru, že nepřesné vymezení předmětu zakázky nelze vnímat jako pouhé administrativní pochybení bez potenciálního vlivu na množství podaných nabídek. Nelze vyloučit, že v případě jednoznačně vymezeného požadavku na délku záruky by stěžovatel obdržel více nabídek (rozsudek NSS č. j. 1 Afs 331/2024 - 34, body 19 a 26). Tvzení stěžovatele, že jeho jednání nemělo a ani nemohlo mít jakýkoli škodlivý následek, je proto nesprávné. Jako takové nemůže mít ani dopad do hodnocení přiměřenosti uložené finanční opravy.

[24] Relevantní pak není ani skutečnost, že dotace byla poskytnuta za účelem pořízení automobilu pro pečovatelskou službu. Dotace jsou ze své podstaty poskytovány na účely, které (alespoň do určité míry) sledují veřejný zájem. Kasační soud sice může mít jisté pochopení pro to, že dotace směřovala na zajištění společensky prospěšné činnosti v podobě zajištění mobility pečovatelské služby. Na druhou stranu taková podpora nepředstavuje zásadní odlišnost oproti jiným případům, v nichž jde o finanční zajišťování společensky

prospěšných činností, a není tudíž ani důvodem, pro který by měla být uložena finanční oprava považována za zjevně nepřiměřenou.

[25] Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje se závěrem městského soudu, že v dané věci neshledal specifické skutkové okolnosti, které by svou výjimečností odůvodňovaly odchýlení se od standardizované sazby. Uložená finanční oprava nebyla nepřiměřená, excesivní, ani svévolná, a není důvodu ji ze strany správních soudů přehodnocovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že uložena finanční oprava ve výši 10 % z poskytnuté částky je přiměřená.

[27] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s.

[28] O náhradě nákladů řízení rozhodl kasační soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v souvislosti s tímto řízením nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Soud mu tedy náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu